

- 15) Ефективността на член 47 от Хартата изисква ли в процесуалноправно положение като разглежданото да е налице възможност за административната юрисдикция, която осъществява съдебен контрол върху решението на данъчната администрация на държавата членка, да контролира законосъобразността на получаване на доказателствени средства, събрани с наказателноправна цел и без знанието на заинтересованото лице в рамките на наказателно производство, по-специално когато данъчнозадълженото лице, срещу което паралелно се провежда наказателно производство, не е могло да се запознае с тези документи, нито да оспори тяхната законосъобразност пред съд?
- 16) Като се има предвид и въпрос № 6 следва ли Регламент (ЕС) № 904/2010⁽¹⁾ на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност — и по-специално с оглед на съображение 7 от него, според което държавите членки следва да си сътрудничат с цел събиране на дължимия данък, за да гарантират правилното определяне на ДДС и следователно те трябва не само да извършват мониторинг върху правилното облагане с дължимия данък на своята територия, но следва също така да предоставят съдействие на други държави членки за гарантиране на правилното облагане с данъка, който е свързан с дейност, която се извършва на тяхната територия, но който е дължим в друга държава членка — да се тълкува в смисъл, че при наличието на обстоятелства като разглежданите в настоящото дело данъчната администрация, която открива, че съществува данъчно задължение, трябва да отправи искане до данъчната администрация на държавата членка, в която данъчнозадълженото лице — обект на данъчна проверка, вече е изпълнило своето задължение за плащане на данъка?
- 17) Ако отговорът на въпрос № 16 е утвърдителен, взетите от данъчната администрация на държавата членка решения са оспорени по съдебен ред и се установи тяхната процесуална незаконосъобразност поради това, че не е получена информация и не е направено искане до компетентните органи, какви действия трябва да предприеме съдът, който разглежда жалбата срещу решенията, приети от данъчната администрация на държавата членка, като се има предвид и въпрос № 14?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 268, стр. 1.

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 15 септември г. — Fazenda Pública/Beiragás — Companhia de Gás das Beiras, S.A.

(Дело С-423/14)

(2014/С 439/26)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fazenda Pública

Ответник: Beiragás — Companhia de Gás das Beiras, S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли правото на Съюза и по-специално разпоредбата на член 78, буква а) от Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ [...] таксата за използване на подпочвения слой, която плаща разпределителят на газ, да бъде начислена на крайния потребител, като такава и независимо от цената, която той плаща за потреблението на газ, т.е. без да е включена в посочената цена?

При отрицателен отговор на първия въпрос се поставя следният втори преюдициален въпрос:

- 2) Допуска ли правото на Съюза и по-специално разпоредбите на членове 73–79 от Директива 2006/112/ЕО [...] когато таксата за използване на подпочвения слой, която плаща разпределителят на газ, е начислена на крайния потребител, като такава и независимо от цената, която той плаща за потреблението на газ, тя да не се счита за данъчна основа [за ДДС]?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).